Alfara de Carles

El jaciment dels Malladarets va estar ocupat fa 2.750 anys

Investigadors del GRESEPIA treballant en la zona del jaciment dels Malladarets, a Alfara de Carles. FOTO: CEDIDA

N. SERRA
ALFARA DE CARLES

Per determinar l'edat del poblat preibèric s'han analitzat vasos ceràmics, objectes metàl·lics i altres restes

El Grup de Recerca Seminari de Protohistòria i Arqueologia de la URV (GRESEPIA), mitjançant l'anàlisi de vasos ceràmics, objectes metàl·lics i restes orgàniques, ha determinat que el poblat preibèric dels Malladarets, situat als peus del cim del Penyaflor, al terme d'Alfara de Carles, va estar ocupat entre els anys 750 i 700 Abans de la Nostra Era (ANE).

Un cop estudiades, aquestes restes han ratificat una de les primeres hipòtesis dels investigadors, relacionada amb l'activitat ramadera que acollia el poblat, a la qual s'afegeix l'activitat agrícola. Així, també s'han identificat diferents tipus de llavors, principalment cereals i glans d'alzina, que habitualment són emprats per farines. Pel que fa als vasos ceràmics i els metalls, l'investigador del Departament d'Història i Història de l'Art i corresponsable de les excavacions, Marc Prades, explica que encara es troben en procés d'estudi, però s'ha pogut identificar la presència minoritària de restes de contenidors ceràmics, possiblement àmfores, de procedència fenícia.

En aquest sentit, Prades indica que les colònies fenícies del sud de la península Ibèrica comencen a comerciar amb els indígenes que habitaven al curs inferior de l'Ebre cap a finals del segle VIII ANE.

El jaciment es va descobrir l'any 2014 i des del 2019 hi treballa un grup del GRESEPIA. Un cop iniciada la investigació, el primer que van fer els arqueòlegs és delimitar un espai d'actuació, corresponent a un dels edificis que conformen l'assentament i que ja tenien prèviament identificat. Després van començar l'excavació arqueològica, extraient totes les capes de terra superficials fins a arribar als nivells antics. A continuació, van agafar diferents mostres, la terra de l'interior dels vasos sencers, terra del sòl i restes vegetals carbonitzades. Finalment, van acabar de retirar tots els vasos ceràmics per estudiar-los.

Prades detalla que en un principi va ser difícil recuperar l'estratigrafia i els materials associats, «però en les darreres actuacions hem pogut comprovar que en altres espais es conserva molt millor». Així mateix, l'investigador, recalca que «el jaciment representa un cas insòlit al sud de Catalunya i té un gran valor científic i acadèmic».

L'objectiu del grup de recerca és continuar treballant en la zona per ampliar els coneixements. A l'espera de reprendre les excavacions, en els pròxims mesos estudiaran les noves dades que han extret en la darrera campanya.

Font: biblioteca.tortosa.cat